

Eng Dier an d'Welt



Table des matières

Vorwort (Claudia SCHNEIDER-SCHOOP)	3
di BARTOLOMEO Mars	7
ARENDT Guy	9
MEISCH Claude	13
ACHUTEGUI Ainhoa	15
ANDONOVIC Vesna	19
BACK Jean	24
BECK Simone	29
BERG Charles	33
BRASSEUR Anne	37
BRIMAIRE-BREMER Monette	39
CONTER Claude D.	43
DOCKENDORF Guy	53
FAYOT Ben	55
GARCIA Robert	59
GOETZINGER Germaine	65
GREISCH Pol	70
JACOBS Marie-Josée	72
JUNKER Marja Leena	73
KAYSER Lucien	77
KIEFFER Monique	78
KIRPS Josée	83
KLEIN Mars	87
KRIEPS Vicky	89

LEHNERS Jean-Paul	91
LIMPACH Marc	96
MAROLDT Ed	99
MART Caroline	105
MEYER Roland	109
OXACELEY Alexandra	115
PAULY Michel	118
REUTER Alex	121
REUTER Jérôme	127
SCUTO Denis	131
ZUCCOLI Laura	135
ALESCH Tom, Sans Titre, 9. Januar 2010	6
CLAUDE Gérard, Ouverture, de la série NORGE 2015	12
DENY Martine, Attente, 2015	18
HEIDELBERGER Liliane, Mascaret (bronze), 2004	28
HOFFMANN Florence, homo libri ou ce que nous lisons nous construit	42
LEURS Pol. Jokes 2009	64
MACKEL Rita, Voyage aux Indes, 2007	76
OSTERHELD Wolfgang, 1982	82
RECKER Anna, Traum vom Landen, 2004	90
ROUFF Marie-Louise, Sans Titre, Palo Alto, California 2004	104
SANDER Doris, Schweben Fliegen Fallen, 2015	114
WEYER Anne, Sans Titre	138

Denis Scuto

Professer op der Universitéit Létzebuerg

Lies A Schreif Dech Fräi!

Wéi ech dem Liesen an dem Buch begéint sinn? Ech muss éierlech soen, dass ech dat net méi weess. Wat ech weess ass, dass ech d’ “Griechische Sagen des Altertums” émmer nees gelies hunn a menger Kandheet. Natierlech och “Fünf Freunde”, woubäi d’ Figur vum Papp, deen op sengem Daach-zémmer geschriwwen a gefuerscht huet, d’ Figur vum Wéssenschaftler, a senger eegener, geheimnisvoller Welt, bei mär hänke bliwwen ass. Franséisch ass meng Liiblings-sprooch nieft dem Létzebuergeschen, mee ech erënne-re mech un däitsch Bicher als éischt Lektüren an net méi, wat ech virum Rimbaud schonn alles op Franséisch gelies hat, ausser Astérix an Tintin. D’ Gedichter vum Rimbaud an d’ Surrealisten, dat woar op 5e eng vu menge Lektüren. “Dictionnaire de poche le surréalisme”, dat klengt Buch aus der Librairie vum Centre Pompidou zu Paräis hunn ech nach émmer. Iert op 4e *Siddhartha* a *Steppenwolf* vum Hermann Hesse meng mental Koart dominéiert a meng (kuerz) bud-dhistesch Phas agelaut hunn. D’ Uwendung huet bei mär awer net esou richteg geklappt. Ech hu mech zwar téscht Lalleng a Monnerech an d’ Wisen an de Schneidersëtz gesat, mee eens mam Universum sinn ech einfach net ginn.

D’ Wéssen iwwer meng Lektüren hänkt bei mär iwwer-haapt enk mam Iwwergank, mam “rite de passage” vum Kand zum Jonken zesummen. An dat woar fir mech am Hierscht 1978, mat 14 Joer, wéi ech op 5e koum, a wéi den Armand, e Kolleg vu Lalleng, deen haut op der CFL schafft, mech mat op meng éischt JIV-Versammlung geholl huet an de Café Wobrécken. JIV woar d’ Ofkierzung

fir Jugend-Interesse-Veräin. D'Schüler aus Esch an Emgéigend hate sech 1977 organiséiert, fir fir e selbstverwaltent Jugendhaus ze kämpfen, och wann d'JIV éischter an d'Geschicht agaangen ass wéinst hire legendären Discoen am Sall iwwert dem Escher Kino Ariston. E Jugendzentrum krupte mer och vun der Escher Gemeng, mee do si vill manner Jonker hikomm wéi an d'Disco. Liesen, fir net némme mech, mee och d'Welt ronderëm mech besser ze verstoen, ass vun do u fir mech zentral ginn.

Ech weess, dass ech op 5e dat ganzt Joer *Le Monde* gelies hunn, fir d'Welt ronderëm mech ze verstoen, a well mer dat recommandéiert kruten. Oder versicht ze liesen. Ech hu mech gefrot, wéi een dat mécht, fir all Dag eng ganz Zeitung ze liesen. De Proff - oder waar et eng Professorin? - hat vergiess eis ze soen, dass ee jo net all Artikel muss liesen. *Les 10 droits du lecteur* vum Schrifsteller Daniel Pennac hunn ech réischt vill méi spéit entdeckt. Et huet mech berouegt, dass een als Lieser esou Rechter huet wéi "le droit de sauter des pages", "le droit de ne pas tout lire" (ech géif dobäisetzen: och "le droit de ne pas tout comprendre").

Liesen, verbonne mat Erausfuerderung a Pleséier. Ech ka mech un déi englesch Bicher erënneren, déi mer op 4e ze liesen haten, mee net un déi vun de Joeren dono. Well de Proffeis op 4e gedoen huet, all Trimester ee Buch liesen an en Aufsatz driwwer schreiwen. Eng grouss Erausfuerderung. Ech hat mer zum Beispill dem Ken Kesey säi Roman "Sometimes a great notion" erausgesicht. (Säin éische Roman, "One flew over the cuckoo's nest", ass méi bekannt, duerch de Film mam Jack Nicholson.) De Roman, e Schmöker vu 637 Säiten a menger Täschebuchausgab vun 1979, beschreift eng Famill vun Holzfäller aus dem Oregon. Villes hunn ech net verstanen, mee d'Atmosphär huet mech mat-

gerappt. Wéi d'Liddversen vun "Good Night, Irene", mat deenen d'Buch ufänkt:

"Sometimes I live in the country,
Sometimes I live in the town;
Sometimes I get a great notion
To jump into the river... an' drown."

En anere Vers, aus engem Lidd vum Bruce Springsteen, "No surrender" (1984), seet och vill iwwer mäi Bezug zum Liesen an zu Texter aus: "We learned more from a three-minute record, baby, than we ever learned in school." D'Liddertexter vu Springsteen, vu Brel, Brassens, Renaud, Maxime Le Forestier, Konstantin Wecker, BAP, Lucio Dalla, John Lennon a villen aneren, déi mer énner Frénn émmer erëm gelauscht huet also gelies hunn, si wuel dee Genre Literatur, dee mäi Bezug zur Welt am nohaltegste geprägt huet. Mee bei déi Liddertexter gehéire fir mech och aner Schriften, déi ech émmer nees gelies hunn, virun allem vun zwee Auteuren, dat eent en Humorist mat Sënn fir Politik, de Coluche, deen aneren e Wëssenschaftler, Philosoph a Schrifsteller mat Sënn fir Humor, den Umberto Eco.

Dem Umberto Eco sinn ech och begéint als Erausfuerderung, well eisen Italieneschproff mat eis vu 4e un op schwierigen Texter vun der italienescher illustréierter Wochenzäitschrëft *L'Espresso* geschafft huet, eng politesch, kulturell a wirtschaftlech Zäitschrëft. Zeitung an Zäitschrëfte liese mécht zéinterhier e gudden Deel vu menge Lektüren aus. An enger vum Eco senge *Bustine di Minerva* hunn ech och dem Hegel säin Zitat gelies, dat och a Facebook-Zäite fir mech nach ze meditéieren ass: "Die Zeitung ist das Morgengebet des Bürgers."

A wéi dem Eco seng Texter oder déi vum Coluche a vu Chansonnieren, hu meng Lektüren zénterhier vill mat Gesellschaft, Philosophie, Politik an Engagement ze dinn. Dat Ganzt historesch beliicht, well Geschicht zu mengem Studium, mengem Beruff a menger Passioun ginn ass, am Iwwergank, am "rite de passage" vum Jonken zum Erwuessen. Sachtexter stinn zénterhier am Mëttelpunkt vu menge Lektüren, soudass ech haut neidesch op déi meeschten weiblech Lieser, am Zuch, Bus oder op der Plage kucken, déi ganz an hire Roman oder Krimi verdéift sinn.

Eng lescht Remarque zu mengem Bezug zum Liesen: Wéi bei menge Virbiller aus Literatur, Musik a Publizistik hänkt fir mech Liesen och onzertrennlech mam Schreiwen zesummen. Ech hat de Pech, a menger Primärschoulzäit an a mengen éischte Lycéesjoeren immens vill Strofen ze kréien. (Dono sinn d'Enseignantë méi verstänneg ginn...) Mee ech hat d'Chance, dass meng Léierinnen a Proffen mer meeschten Aufsätz ze schreiwe goufen. Wou ech menger Phantasie fräie Laf konnt ginn. Wou ech dat konnt verschaffen, wat ech gelies hat. An déi ech dann der Klass virgelies hunn. Kreatiivt Schreiwe war zu där Zäit eng Strof, ass haut glécklecherweis a ville Klassen awer Normalitéit.

5e, d'Zäit vu mengen éischte bewosste Lektüren, ass net zoufälleg datselwecht Joer, wou ech och meng éischt Artikelen an der JIV-Jugendzeitung "De Kregéilert" geschriwwen hunn. Joerelaangt Aufsatzschreiwen als kreativ Strof huet nieft dem Liesen zu den Ufank vu menger publizistescher Aktivitéit gefouert, déi ech bis haut weidergefouert hunn. Beim Kregéilert woar eise Slogan iwwrigens deen heiten, deen, liicht émgeännert, och gutt bei d'Initiativ Freed um Liesen géif passen: "(Lies a) Schreif Dech Fräi !"